

man rent skattemæssigt behandlede det gunstigt, for nu at bruge et pænt udtryk.

Det var altså trafikministeren, som skulle ud af en kattedpine, og det så ikke pænt ud, hvis det beløb, man skulle komme og få bevilling til i Folketinget, var alt for stort, og derfor lavede man en særlig fratrædelsesgodtgørelse.

Anden gang var det minsandten i Skatteministeriet selv, hvor man med rund hånd udbetalte 25.000 kr. til nogle medarbejdere i Told og Skat, som man var nødt til at flytte lidt rundt på, og det var ikke så godt.

Så det er altså staten, det er ministerierne selv, der har udløst de problemer med fratrædelsesgodtgørelser, og hvad gør man så? Så sætter man sig minsandten ned og skriver et lovforslag, som kommer til at straffe store dele af den danske befolkning. Og hvis ellers skatteministeren har hørt efter i dag, så er det helt tydeligt, at der på tværs – Enhedslisten, SF, hele vejen rundt – er et ønske om, at de fratrædelsesgodtgørelser altså ikke skal gå ind og ramme så hårdt, som tilfældet er, for fratrædelsesgodtgørelse giver man altså til nogle medarbejdere, der mister deres arbejde. At udnævne det til at være noget særlig gunstigt indkomstmæssigt er at vende tingene på hovedet, så det bør naturligvis ændres.

Så er der tingene omkring jubilæumsgratiale osv. Det er ikke noget, vi lægger så voldsomt meget i. I den sammenhæng, de nu er i her, kunne det såmænd nok gå. De dele af forslaget, der vedrører udbetalinger til uddannelse af medarbejdere osv., synes vi naturligvis også er fornuftige.

Tilbage er der så den del, der vedrører tjenesterejser, udstationering, diæter osv., og det støtter vi af indlysende grunde, men vi mener, at regeringen sagtens kunne have været mere imødekommende, for sammenligner vi med de satser, der gjorde sig gældende, før lovændringerne trådte i kraft i sommeren 1997, så er det stadig væk sådan, at folk mister penge i forhold til de regler, der gjaldt dengang, så mere gunstigt er det heller ikke.

Det sidste, jeg vil sige, er, at når der er nogle, der hævder, at hvis man vil have det søde, skal man også tage det sure med, så er det jo lidt bemærkelsesværdigt, at det her lovforslag tilfældigvis ender med, at skatteministeren tjener 10 mio. kr. på det. Det havde dog været mere sympatisk, om forslaget endte i et nul.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Behnke, da han tilsyneladende er velbevandret i de danske overenskomster og fagforeningsforhold, om ikke han deler det synspunkt, som også langt de fleste gør, at det er sådan, at de allerfleste overenskomstområder allerede har en paragraf stående om, at det er arbejdsgiveren, der skal afholde de udgifter, der er forbundet med at sende medarbejdere ud.

Hvis hr. Kim Behnke kan bekræfte det, så må han være enig i det principielle i, at det er en sag, der løses mellem arbejdsmarkedets parter, og at man så selvfølgelig derefter kan rejse efter regning, og så behøver der jo ikke være nogen, der mister noget, for ellers er vi jo tilbage i den boldgade, hvor det handler om, at man skal have den størst mulige del af sin løn skattefrit. Men der er jo netop lyttet til de synspunkter om, at det kan være svært at indsamle bilag og regninger osv., og derfor har vi nogle standard-satser. Men de, der ikke vil bruge dem, har jo muligheden for at bruge det andet system.

Hr. Kim Behnke fortæller jo heller ikke hele sandheden om alle de gode ting, man gør fra fagbevægelsen og LO osv. Der er jo også forslag fra hans parti om at ville afskaffe fradrag for faglige kontingenter eksempelvis.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg ved godt, hvorfor hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet og skatteministeren helst vil have, at arbejdsgiverens kompensation til lønmodtagerne for udgifter til noget så simpelt som at komme på et toilet med møntindkast osv. helst skal ind i overenskomsterne. Jo, for så går det til marginalbeskatning. Det ligger jo som en del af lønnen, der så skal beskattes, hvor skatteministeren tjener mindst 50 pct. på, at folk skal have lidt penge, så de kan få vasket deres tøj, eller de kan komme på et toilet og den slags ting.

Det synes vi bare ikke er særlig sympatisk, for det burde være sådan, at den slags ting, som jo ikke er en del af folks løn, men som er en del af nogle udgifter, de afholder for at være i stand til at arbejde, naturligvis ikke er noget, man skal have beskattet. Og de røverhistorier, Socialdemokratiet har turneret landet rundt med, om, at arbejdsgiverne misbruger det her til at trykke lønningerne osv., ja, der har jeg altså mere tiltro til fagbevægelsen, end Socialdemokratiet tilsy-